

UZASADNIENIE

Konieczność nowelizacji uchwały Nr 156/2007 Rady Ministrów z dnia 5 września 2007 r. w sprawie *Rządowego programu wspierania w latach 2007 – 2009 organów prowadzących w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki w publicznych szkołach i placówkach „Monitoring wizyjny w szkołach i placówkach”* wynika z wniosków dotyczących pierwszego etapu realizacji programu oraz trudności, jakie na tym etapie wystąpiły.

Projektowana zmiana w części II, a także bezpośrednio z tym związana zmiana w części VI załącznika do uchwały odnosi się do beneficjentów końcowych programu. W przypadku szkół specjalnych i zespołów szkół specjalnych proponuje się obniżenie do 100 liczby uczniów uprawniającej do ubiegania się o dotację w ramach programu. Zmiana ta wynika z faktu, iż w szkołach specjalnych odnotowuje się liczne problemy związane z niedostosowaniem społecznym dzieci i młodzieży. Problemy te mają związek z dysfunkcjami, zaburzeniami oraz ze stopniem niepełnosprawności uczniów. Wielu dyrektorów szkół specjalnych sygnalizowało, iż potraktowanie szkół i zespołów szkół specjalnych na równi z pozostałymi szkołami skutecznie ograniczy ich udział w programie. Szkoły i zespoły szkół specjalnych są z reguły mniej liczne, co jednak nie oznacza, że dzieci i młodzież tych szkół nie są zagrożeni zjawiskami patologii, przemocy i agresji. Planowana zmiana nie spowoduje wzrostu szacowanych kosztów programu dla budżetu państwa.

Szacuje się, że koszt wdrożenia programu w latach 2007 - 2009 wyniesie łącznie 116 761 000 zł, z tego:

- 26 761 000 zł stanowi wkład własny organów prowadzących,
- 90 000 000 zł stanowią środki pochodzące z budżetu państwa.

Środki z budżetu państwa (90 000 000 zł) to:

- 2007 r. (rezerwa celowa poz. 11 „dofinansowanie kosztów wdrażania reformy oświaty”) – 49 205 307 zł,
- 2008 r. (rezerwa celowa poz. 54 „bezpieczna i przyjazna szkoła”) – 20 000 000 zł,
- 2009 r. (rezerwa celowa przeznaczona na dofinansowanie kosztów

wdrażania reformy oświaty) – 20 794 693 zł.

Zmiana dotycząca szacunkowego kosztu programu w poszczególnych latach jego realizacji zawiera całkowitą kwotę dotacji przekazaną beneficjentom w 2007 roku oraz planowane kwoty dotacji w latach 2008 i 2009.

Określone w części III załącznika do uchwały parametry urządzeń do monitoringu wizyjnego wskazywały na możliwość rejestracji dźwięku. Wątpliwość, co do zasadności wykorzystywania w szkołach i placówkach urządzeń umożliwiających zapis dźwięku zgłosił Rzecznik Praw Obywatelskich, a w mediach rozgorzała dyskusja na temat ochrony prywatności osób przebywających w miejscach publicznych, w związku z coraz liczniej stosowanymi urządzeniami technicznymi dającymi szerokie możliwości zapisu zarówno obrazu jak i dźwięku. Należy przyjąć, że monitoring wizyjny, rejestrujący wyłącznie obraz, jest rozwiązaniem wystarczającym do osiągnięcia celów programu, gdyż założenia programu dotyczą poprawy ogólnych warunków bezpieczeństwa w szkołach i placówkach oświatowych. Instalowane urządzenia powinny wspomagać pracowników szkoły w pełnieniu funkcji opiekuńczej, szczególnie w szkołach o dużej liczebności uczniów, w zespołach szkół, w placówkach, w których występuje duża rotacja uczniów/wychowanków oraz tam, gdzie brak dyscypliny uczniowskiej zakłóca prawidłowy tryb funkcjonowania szkoły lub placówki. Zmiany proponowane w części III załącznika pozwolą na wyeliminowanie możliwości rejestracji dźwięku w ramach monitoringu wizyjnego w szkołach i placówkach.

Ponadto wprowadzono odniesienie do ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. *o kompatybilności elektromagnetycznej* (Dz. U. Nr 82, poz. 556) oraz ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.). Odniesienie to jest istotne z uwagi na to, że montowane w szkołach i placówkach oświatowych urządzenia powinny spełniać określone w nich wymagania zasadnicze tj. nie powodować w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innych urządzeń występujących w tym środowisku, i jednocześnie odznaczać się odpornością na zaburzenia elektromagnetyczne występujące zwykle podczas ich używania zgodnie z przeznaczeniem. Oba wymienione akty prawne odnoszą się do inaczej zdefiniowanych grup urządzeń. Ustawa *o kompatybilności elektromagnetycznej* wskazuje, jakie wymagania zasadnicze winny spełniać urządzenia, w tym aparatury,

instalacje stacjonarne, komponenty oraz instalacje ruchome, natomiast ustawa *Prawo telekomunikacyjne* określa jakie wymagania zasadnicze winny spełniać urządzenia radiowe lub telekomunikacyjne urządzenia końcowe.